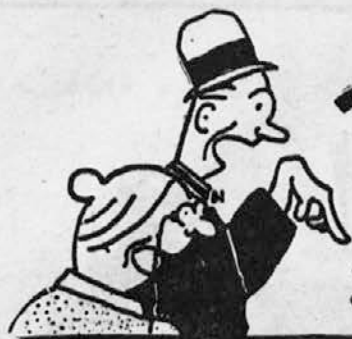

TOTI • LISTI

LETO I.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE. / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO.

ŠTEV. 20.

Tek, račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

BOŽIČEK

1938

*Nekoč se narodilo je
nam v jasliah Božje Detece;
takrat bil Krist je naš simbol,
a danes — osel sta in vol ...*

CENJENIM ČITATELJEM!

Kljub slabim prognozam in vse-splošni skepsi smo uspeli, da Vam prav iz srca želimo srečne in vesele božične praznike. Umiranje slovenskih humorističnih listov je že neka-ko tradicionalno; mi smo to tradi-cijo grdo prelomili in, če ne pride kak nepričakovan udarec »od zgo-raj«, Vam bomo lahko postregli z voščili ob vseh predpisanih prazni-kih še lepo vrsto let. Vaše najlepše in najbolj potrebno darilce pa bo, če nam ostanete zvest naročnik in do-ber plačnik.

Uredništvo in uprava
»TOTEGA LISTA«.

Prihodnja številka izide na Silve-strovo. Obsegala bo 16 strani. Pro-simo cenjene sotrudnike, da z roko-pisi pohite.

„Mi smo mi“

ali

„Kaj bo Amerika!“

Amerika je zelo moderna. Na Co-lumbia University v New Yorku so delali zanimive poizkuse s kravami in so ugotovili, da dajo krave več mleka, če med molžo igra lahka glas-ba.

Maribor je še modernejši. Na ma-riborskih ulicah so delali še zani-mive poizkuse in so ugotovili, da več volilcev daje glasove, če na dan voli-tev igra godba iz zvočnikov poskoč-nice.

UGANKI

Črno je, pa ne žaluje,
rado tja na jug potuje,
petdesetinošem nog
nosi maso to okrog.
Bistro zdaj napni glavó
in ugani, kaj je to?

(29 naših poslancev.)

Zakaj so bile volitve v nedeljo in
ne v ponedeljek?

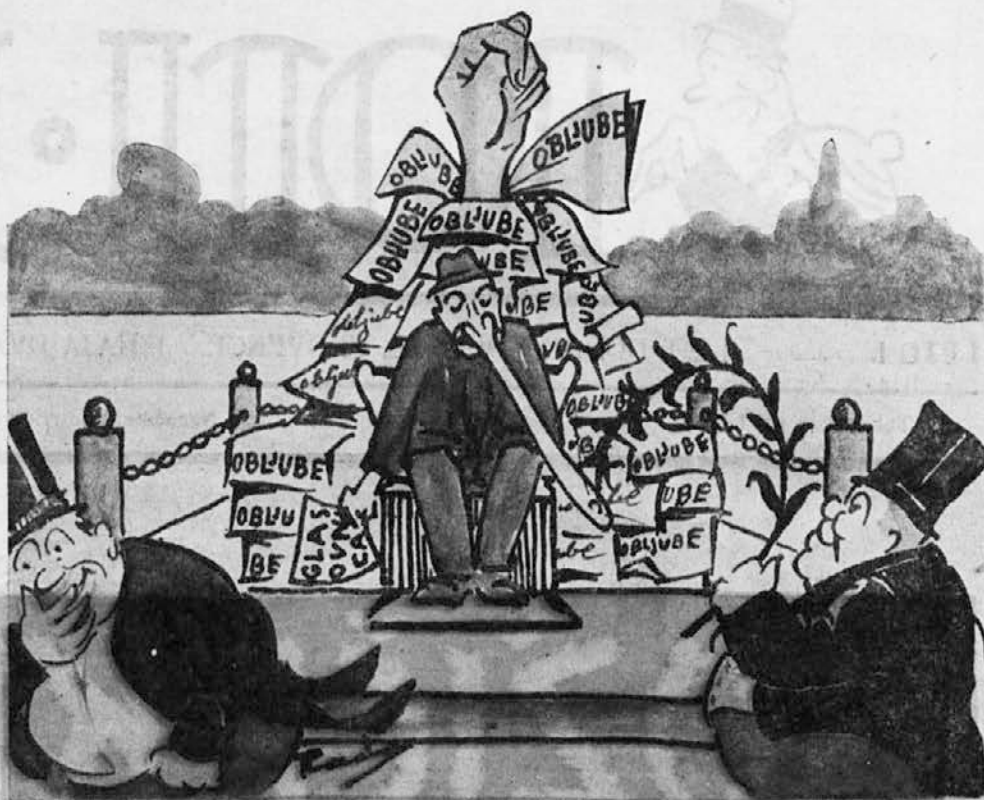
(Ker bi bila v ponedeljek večina z
mačkom.)

ČUDNI PTIČI.

V Mariboru so se začeli zbirati okoli novega zvona rumenokljuni kosi, ki neumorno čivkajo svoj živ-živ, živ-živ, živ-živ.

V zadnjem času so jim začele po-ganjati peroti in so poleteli že do Glavnega trga.

Častne pravice so večkrat sra-motne dolžnosti...

NEKAJ PREPOTREBNEGA
KOMENTARJA

Volitve so srečno mimo. Marsiko-ga pa utegne zanimati filološka raz-laga teh, sedaj tako pogosto rablje-nih besedi kakor so: voliti, volitve, volišče itd. Treba je opozoriti širšo slovensko javnost, da imajo vse te besede skupni prleškokranjski (v na-sprotju z indoevropskim!!) koren vol. Obenem je treba tu poudariti, da je naš pesnik Prešern v svojem nesmrtnem epu »Krst pri Savici« v uvodu ta pojem napačno rabil, ko je zapisal znameniti verz: — prostó si v o!pjo vero in postave! — Ne glede s filološkega stališča nepravilno rab-ljeni verz, tudi naša edina zbirka slo-v. bes. n. odločno zanikuje, da bi še tako koristne domače živali ali stvari, imele um in svobodno voljo.

Kam?

Nezvolenega kandidáta tóžba.
(Po Preširnu.)

Ko brez mirú okrog divjáim,
volivci prašajo me: kám?

Prašajte raji tistega,
kír glás svoj zmiram pravim da,
dè mu mogočni gospodár
pustí perslužen pókoj v dár.

Jaz pa ne vém ne kód, ne kam,
kam nese me obúp ne znám.

Samó to znám, samó to vém,
dè v parlamént ne smem, ne smém,
in dè ni mésta vérlh zemljé,
kjer bi pozábil to gorjé.

VOLILNI UPRAVIČENEC

V neki ubožnici so imeli moža, o katerem je bilo znano, da ni baš pri bistri pameti. Za volitve bi bil pa še vedno dober. Na dan volitev je možakar rano zjutraj pojedel in zginil neznanokam. Zaman so ga iskali. Opoldne je prišel h kosilu, pojedel in se zopet nekam izgubil. Domov je prišel šele pozno zvečer, ko so bile volitve že davno pri kraju. In glejte, možu so dejali, naj si poišče novo ognjišče, kajti, so dejali, da ni tako neumen, kakor so si oni mislili...

Doklér je bil volilni boj,
ste vedno sladko govorili,
karkoli le želeli smo
vse sveto ste nam obljubili.

Zdaj, ko dobljena zmaga je,
bo srečna naša domovina,
če od obljub vseh izpolni se
nam pičla saj le — desetina.

HACHA

Lahko se vsem smejejo Čehi da-da,
ker njihov je novi predsednik Ha-ha!

Nekaj kuriva in ca. 400 malo rab-ljenih, prvovrstnih žarnic poceni na predaj. Kje, pove vsak Mariborčan, ki je zadnje čase pohajal po Glav-nem trgu.

V ŠOLI

— Kako si razlagaš pregovor:
»Ničče ne pade učen z nebes«?
— Najbrž ni nobenega učenega zgoraj.

Radio „Toti list“

11. decembra: Danes se vrše po vsej Jugoslaviji volitve v Narodno skupščino. Agitatorji vseh strank in skupin so že izčrpali vse svoje sile, večinoma tudi volivne fonde, kar je vsekakor škoda, vendar bolj za agitatorje nego za volitve. Kljub temu se stvar razvija normalno. Filozofsko nastrojen agitator iz Pasjega Sela nam je pravkar poslal tole depešo: »Leto se nagiblje h koncu. Čelom je bilo predolgo, ker jim je oškrtnilo državo, Nemcem prekratko, ker jim ni dalo kolonij. Tudi mi danes ugipljemo in se bližamo h kraju.« Depeša se nam seveda zdi na moč važna, le škoda, da je spoštovani mož iz Pasjega Sela pozabil povedati, h kateri stranki spada.

12. decembra: (P. n. občinstvo opozarjamo, da stolita pred mikrofonom kandidat in njegov najintimnejši agitator.) Kandidat: »No, ako sem zmagal, bom zdaj mirno lahko nekaj let sam sebi pomagal.« Agitator: »A če si pogorel?« Kandidat: »Potlej bom znorel!« Agitator: »—?« Kandidat: Ja, ja, toliko pufa, pa od nikoder nobenih diet —«

13. decembra: Številka današnjega datuma je nesrečna. Pravijo, da zato, ker je bil Judež, trinaesti apostol, izdajalec. Sicer se je obesil, vendar je število njegovega moškega in ženskega potomstva do današnjih dni naraslo v nedogled. Kjer koga srečate ga prijazno pozdravite. To je vsekakor še vedno nekoliko manj mučno kakor biti pribit na križ.

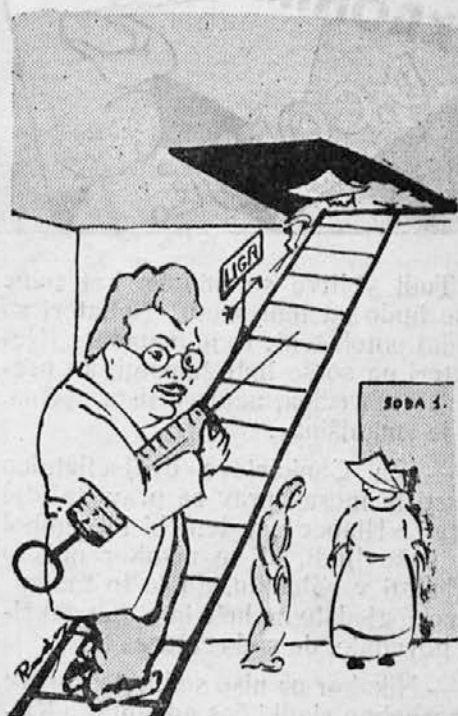
14. decembra: Iz raznih krajev poročajo, da poplave zadnjih dni naglo minevajo. Marsikje je že začela pritiskati obupna suša. V premnogih žepih je od poplav ostala kot edina vsebina — praznina!

15. decembra: V Čingistanu pripravljajo letos prav izvirno božičnico. Vsaka vidnejša osebnost, ki jo vladajoča skupina v imenu naroda označi za neljubo, prejme dovolj močno vrv z ljubkim pozivom, naj se »prostovoljno« umakne s tega sveta. Za nagrado bodo poslušni pokopani z vsemi vojaškimi častmi, govoril pa jim bo na grobu sam čingistanski ministrski predsednik. Narod je silno navdušen za nameravane prireditve. Za vstop na večja pokopališča so vpeljali posebne, primeroma drage vstopnice za gledalce. Vstopnice so bile takoj razprodane. Izakupiček bodo uporabili za kritje potnih stroškov, ki jih bodo imeli dostojanstveniki s potovanji na častne pogrebe vidnejših osebnosti.

16. decembra: Danes je petek. Petek je slab začetek. »Toti list« noče nikomur in nikoli nič slabega. Zato danes molči.

17. decembra: Danes teden bo že sveti večer. Treba se je požuriti in omisliti darila za drage svojce, zveste prijatelje in ožje znance. (Med ožjimi znanci brez skrbi lahko črtate — eksekutorja. Ta namreč ne povečuje prazničnega razpoloženja, ampak le nerazpoloženo praznoto.) Če hočete, da bodo obdarovani res veseli, ne pozabite darilu priložiti potrdila, da ste zanje plačali celoletno naročnino »Totega lista«! Pozdravljeni — in prav vesele praznike!

Iz mariborske bolnice

Kam pa ta po lestvi pleza?
Morda vrabce gre loviti?
Ne! V podstrešju si napreza
»tbc« vso pomoriti.

Vsakogar bi rad ozdravil
kot zahteva »Liga« to.
»A, v podstrešju, je izjavil,
»bo le malo težko šlo!«

KAKOR NOVOROJEN

Sodnik Frnikula sedi navadno dan za dnem v pisarni, v kavarni ali doma. Hodi le malo. Zadnjič je imel komisijo nekje v kozjaških hribih. Štiri ure je hodil z zapisnikarjem predno je dospel ves zmučen na cilj. Zapisnikar, krepak in zastaven turist, ga je potolažil: »To je zelo zdravo za vas! Jutri se boste počutili kakor novorojen.« »Prav imate«, mu je odvrnil sodnik, »kakor novorojenček se počutim že zdaj. Saj vidite, da ne morem več hoditi in govoriti. Najbolje bi bilo, če bi me peljali domov — v vozičku.«

OPRAVIČEN POPUST.

K nekemu mariborskemu zdravniku je prišel trgovec Spaka in vprašal: »Gospod doktor, koliko sem Vam dolžan, ker ste zdravili mojega sina Petra?« — »150 dinarjev.« — »To je preveč. Ali bi mi ne mogli kaj malega popustiti?« — »Nemogoče. Računati moram po zdravniški tarifi.« — »Toda pomislite, gospod doktor, koliko Vam je dal moj sinko zaslužiti; ves razred Vam je okužil z ošpicami.«

MED PRIJATELJICAMA

Elza: »Ti pa imaš res krasen klobuk.«
Frida: »Kaj ne! Ali se ti dopade.«
Elza: »Že štiri leta ga občudujem in vsako leto mi bolj ugaja.«

Pravljice

»Veste gospa, pred volitvami je moj mož čital vedno dnevno časopisje, pa se je na pravljice in bajke

tako navezal, da mu brez njih ni mogoče več živeti...«

Tudi volitve so minule, kot mine vse hudo na tem svetu. Nekateri so sedaj potolaženi; to je manjšina. Nekateri pa so še bolj žalostni, ko preje; to je večina, namreč tista večina, ki je »manjšina«.

— Za Cankarjevo dvajsetletnico smrti bi morali prav za prav te dni igrati »Hlapce«; v tem bi bil simbol za naše ljudi, ki se nikakor nočejo ogledati v ogledalu. In je to razumljivo; ogledalo ne laže in bi jim odkrito povedalo, da so kreature...

— Nikakor pa niso sodile te volitve v resnobno sladki čas adventa in Kristusovega rojstva. Sodile so namreč bolj v pustni čas; prvič radi svojega zabavnega značaja in humorističnih govorov volivnih kandidatov, drugič, ker imamo sedaj zaključek tega pusta v obliki — pepelnice...

— Tudi prohibicijo smo imeli te dni v obliki treh brezalkoholnih dni. Značilno za to prohibicijo je dejstvo, da ves pretekli mesec ni bilo videti toliko pijancev, kot te dni, ko niso točili alkohola...

— Celo kultura napreduje. Namreč v pogledu kinematografov: »Grajski«, »Union«, »Pobrežje«, v začetku decembra smo dobili še »Esplanade« (to ime bo najbrže vleklo, kot vleče vse, kar ni slovensko) in za volitve so nad »Putnikom« otvorili še zvočni kino, oziroma »Volilni kino«. Ta je predvajal zelo zabaven spored, ker so se mu ljudje pristrčno krohotali. Samo muzika ni bila v stilu: ta kino je namreč neumorno sviral mednarodne ulične popevke, kar mu ni nič pristojalo, ker bi v okvir takega kinematografa bolj sodile — orgle, ali pa recitacija kakega odstavka iz evangelija Sv. Janeza... Slavisti in drugi jezik-oslovci so si tudi ubijali glave z jezikom, ki se je glasil iz tega zvočnika, in, ki je bil včasih za hip skoro podoben slovenščini; naposled so pa ugotovili, da je bil to — vola pūk... (»Volapüka« pride namreč od besede »vol«.)

— Na Glavnem trgu je veličastno gorelo na stotine žarnic. To so tiste žarnice, ki jih v predmestjih pogrešajo...

— Po Aleksandrovi cesti se je v nedeljo zvečer zagnal neki bik naravnost skozi meljski viadukt proti

klavnici. Pravili so, da ga je neki volivni kandidat pozval, naj ga voli... Na kar jo je bik rajši urezal — v klavnico... Seveda niso bili vsi biki tako značajni...

— Tudi Danjkove barake so zgoarele in stanujejo sedaj bivši barakarji v pravih pravcatih hišah, kjer plačujejo taki, ki imajo 50 din mesečnih dohodkov 100 dinarjev za podstrešno sobo... Časopisi so ob tej priliki pisali, da je s temi barakami izginila iz Maribora sramota. Kolikor smo mogli izvedeti, bodo na tem prostoru še naprej uganjali sramoto, ker bo tam sedaj — nogometno igrališče...

— Ob sklepu želi nadpisana Goflja vesele praznike in vsem ljubiteljem nepriraslega jezika v novem letu ukinitev človeškega pasjega kontumača!...

Žena: Dragi, kupi mi avtomobil.

Mož: Kaj, si znorela? Saj še za vsakdanji kruh nimava.

Žena: Potem pa krzno!

Mož: Ni mogoče!

Žena: Potem pa klobuk!

Mož: Ni mogoče!

Žena: Potem pa vsaj vozovnico za na Dunaj!

Mož: Tisto pa precej! Tam te bodo vsaj vse želje minile.

Polnilno pero znamke
„H A R O“

je najprimernejše
darilo!

Dobite ga v vseh knjigarnah in papirnicah

A. ZORKO

Maribor

Aleksandrova cesta 14

KAJ JE FENOMEN

Miha: »Kaj pa je to fenomen?«

Jaka: »To je nekaj čudnega. Ti bom takoj razložil. Vidiš tam kravo kako se pase pod jablano.«

Miha: »Da.«

Jaka: »Sedaj pa poslušaj: če bi krava splezala na drevo in obirala jabolka z repom — to bi bil fenomen.«

Moško in žensko pecilo!

Veliko izbiro pletenin
dobite najcenejše v

„Oblačilnici“

Maribor, Gavni trg šte. 11

Prekopavanja

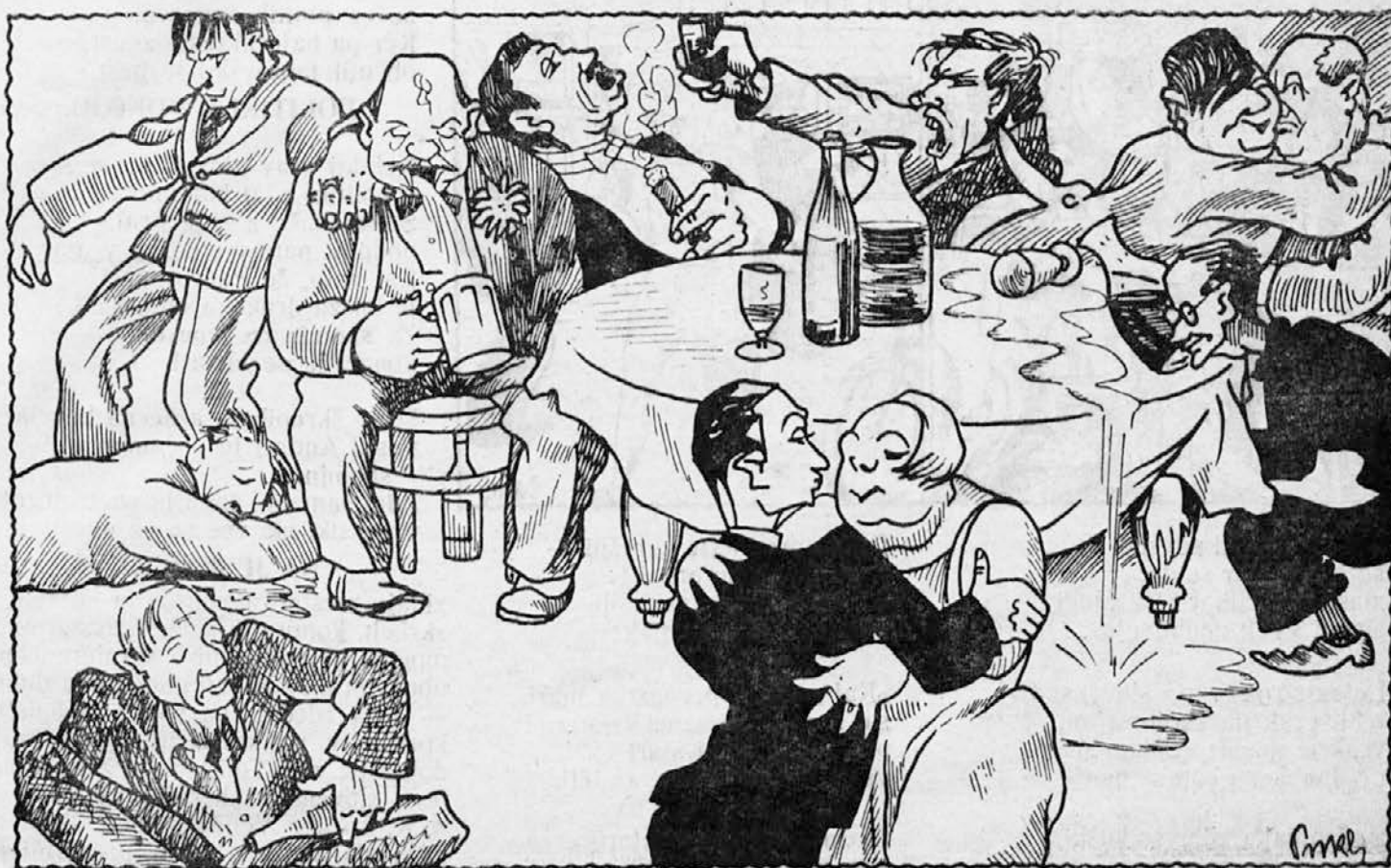

Mariborski delavec: »Nam pa dela ne bo nikoli zmanjkalo! Petkrat smo že odkopali in zakopali. Še par-

krat in zima bo okoli. Spomladi pa pričnemo zopet znova.«

Proslava ob otvoritvah novih tramvajskih prog v Ljubljani

(Zborna deklamacija.)

Vstani, Ljubljana, nevestica bela,
bodi kot dekle brezskrbno vesela!

Ulice tvoje kot čvrsti pasovi
spajajo bedo z veljakov domovi.

Beda se v blatu sramuje in stiska,
družba veljaška pa v barih nam vriska

Ali očetje smo skrbni občinski,
vneti za blagor, ponos domovinski:

Kjer je veljak, naj bo srečna še raja,
sije obema naj milost tramvaj!

V njem naj spoznajo domači in tujci,
da mi Ljubljani res skrbni smo ujeti.

Žive smo z mrtvimi letos zvezali,
tramvaj do Svätiga Križa izpeljali.

Zvonček tramvajski zdaj noč in dan
kliče naše prelube in zveste mrličke.

Kjer bomo živih premalo imeli,
jim bomo lahko kar mrtve pristeli.

To so za marsikdaj dobri izgledi,
silno koristni politični vedi.

Drugi tramvaj nas do kloštra pripelje
kjer vroča pokora vse grehe v nič
zmelje;

čisti bolj kakor največji svetniki
vrnejo v mesto lahko se zvodniki.

Ali razumeš zdaj, bela Ljubljana,
kakšna je milost s tramvajem ti dana?

Da bi to srečo še bolj utrdili,
progi obe smo vsi blagoslovili.

Manj bo elektrike drage nam treba,
dokler rosi ta dobrota iz néba.

Dosti občanom smo vsem prihranili,
da smo si potlej oddih privoščili.

V sreči zdaj uživamo, se veselimo,
kot pomlajeni se pridno vrtimo.

Tega nihče naj nikar ne zameri,
da se nam kaka devička ne scmeri.

Saj smo junaški občinski očetje,
vneti za — tople ljubezni imetje.

Krpélj.

V UREDNIŠTVU

— Ali so to vaše pesmi?
— Seveda. Ali vam ugajajo?
— Ali so zares vaše te pesmi?
— Prosim vas, seveda so moje.
— Potem me pa veseli, da sem vas
spoznal, gospod Simon Jenko; mislil
sem, da ste že davno mrtvi.

POZNAVALEC LITERATURE

— Zakaj ste pa dali svojemu sinu
ime Jurij? Saj se nihče v družini ta-
ko ne imenuje.

— Veste, dali smo mu ime po na-
šem velikem pisatelju Cankarju, ki ga
zelo cenim in z užitkom čitam.

DAMOKLEJEV MEČ IN KOLUM- BOVO JAJCE

Mati je privedla svojo hčerko k zdravni-
ku, da jo pregleda.

»Bolehna je,« pravi. »Prosim vas, gospod
doktor, da jo natančno pregledate in mi na
tistem povejte, da ne čuje.«

Zdravnik jo je natančno pregledal in konč-
no pravi materi:

»Gospa, moram vam povedati resnico: va-
ša hčerka je v drugem stanju.«

»Moj Bog!« je vzkliknila mati. »Vedela
sem, da visi nad nami Kolumbov meč.«

»Oprostite, gospa,« je popravil zdravnik.
»Hoteli ste najbrž reči: Damoklejevo jajce.«

PROFESORSKA

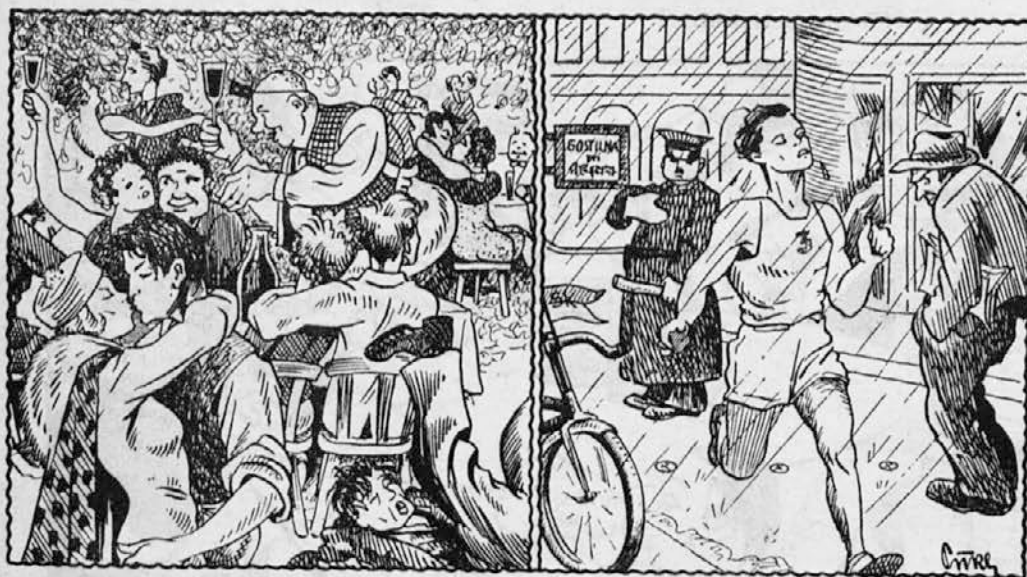
Profesor Bolha je nagovoril na cesti go-
spoda, ko pa vidi, da se je zmotil, se mu
opravičuje:

»Oprostite, spočetka sem mislil, da ste vi
vi, potem sem mislil, da ste vi vaš brat,
zdaj pa vidim, da niste niti eno niti drugo.«

RADOVEDNOST.

Na mestno policijo pride Janez Zgaga in
vpraša službojočega uradnika: »Ali bi mo-
gel govoriti s postopačem Tatinko, katerega
ste včeraj zaprli, ker je vlomil v moje sta-
novanje?« — »Zakaj pa?« — »Veste, rad bi
zvedel, na kak način je prišel ta mož v
spalnico, ne da bi se zbudila moja žena.«

Enajsti „Tek zedinjenja“ v Ljubljani

Naši športniki povsodi
so junaki kar se da,
zlasti pa, odkar je v modi
slavni »Tek zedinjenja«.

Letos so prav po slovensko
tekli vsak na svojo stran,
vsak je mislil: »Salamensko,
ne, jaz že ne bom ugnan!«

Bodro čaka zbor sodniški,
komu sreča zmago da,
končno v jezi mučeniški
zagrmi: »To ne velja!«

Dolgo progo ste zgrešili, —
in nihče ne bo prvak!«
Pred sodnike v taki sili
čvrsto stopi korenjak:

»Kaj nam je prvenstva mari,
saj smo tu Slovenci vsi,
po navadi svoji stari
vsak — na svojo stran leti.

Složno vsi zdaj v oštarijo,
kjer se toči cviček čist,
poplaknimo polomijo,
da ne izve je — Toti list!«

Toti list v baru Emona

Gospoda cenjena, predragi gostje,
spet »TOTI LIST« prihaja k vam,
z njim smeh, esprit in zdrava šala
napolni naj ta krasni hram!

Z veselim kolporterskim srcem
kot angel iz nebes višin
sem drznil se v to sredo vašo
jaz, toti kolporter Kalin.

Živeli vsi, ki dobre volje
življenje ceniti vedo,
živele zlasti brhke dame,
naj srce utriplje vam gorko!

Dovolite, da srečen božič
iz duše dna vam zdaj želim
in tole željo vsej Ljubljani
v EMONA BARU sporočim:

Kar zvezd in sonc prižgal na nebu
vsemirja večni je Vladar,
za »TOTI LIST« naj vse žarijo,
za vas in za — EMONA BAR!

Kdor išče
kvalitetne čevlje

ta kupi pri

A. ROBINŠAK

produkcija čevljev

Maribor, Glavni trg 11

— Kdo je to?
— To je sestra prve žene drugega moža
moje tretje žene.

Izpod Karavank

ZIDAR - POLITIKAR.

Na koru Lojze rad prepeva,
se za politiko ogreva.
Ker pa baje ni čisto zvest,
občutil fantovsko je pest.

POLITIKI V POKOJU.

1.

Nekdaj prav glasni ljudje
v politiki zdaj kar molče.
Sonce naše z magistrata
podpira nam v lekarno vrata.
Kaj zato, če Paarov svet
je bil za drugega otet.
Za spomin na lepe dni
koncesija se blesti!

2.

Drag škropilnik, a ne na bencin,
pustil Andrej je občanom v
spomin.

Zdaj samo še žaga in vneta trguje,
v politiki nič več se ne udeje.

NA JESENICAH

zidajo mestno zavetišče in so zelo v
skrbah, komu naj služi: telesno one-
moglim, političnim skrahirancem,
ubožnim na žepu ali ubogim na duhu.
— Jeza rdečih, na soncu obledelih
koritarjev na koritarje drugih barv
dokazuje, da »Toti list« ni zaman ob-
javil slovenske abecede, zlasti črke
k, K, korito. Vendar »Toti list« ni
kriv, da upajo z vsem preskrbljeni
debeluharji tarnati o preveč zateg-
njenih pasovih lačnih ljudi. — K su-
him zemeljskim stvarom spada tudi
drobnica, ki je zdaj pred zimo napol-
nila gorenjske staje. Nekje so umni
gospodarji spravili skupaj po več sto
ovac. Ker je pa na Gorenjskem ba-
haria doma, so razglasili sosedom,
da jih imajo po več tisoč. — Letošnji
Miklavž nas je obdaroval z velikimi
koši obljud. Delavcem KID je bil ob-
ljubil vsakemu po par sto dinarjev
priboljška, a jim je še pred svojim
godom dal poslabšek s par dnevi ne-
plačanega dopusta. Morebiti je zato
upal biti tako nabrit, ker smo zadnjič
čakali debelega, imenitnega gospoda,
avto je pa pripeljal neznanega suhca
in smo veselo ploskali. Zakaj bi ne,
saj smo vendar Slovenci.

JESENICE PREHITELE AMERIKO

Charlie Chaplin je v »Modernih ča-
sah« patentiral racionaliziran indu-
strijski obed. Jeseniški kovinarji je-
do na njegov patent, a kar brez apa-
ratov. Da pa ne bo zmede še s tistim
tekanjem tjakaj, kamor je celo cesar
hodil peš, bo z novim letom delovala
posebna sirena in ustavila za pet mi-
nut obratovanje. A ne vsepovsod,
temveč vsak dan samo v enem obra-
tu, kajti v interesu sožitja in dostoj-
nosti je, da se z nespodobnimi oprav-
ki peča vsakdo zase doma. V skupni
sili vsega obrata bo pa že pomagala
sirena in se za časa oglasila.

Nudistični kongres

Nekje v ameriški deželi —
pa prosim to je bilo res!
Nudisti slavnost so imeli.
Imeli prvi so kongres.

In zborovalci so se zbrali,
vsi brez obleke so prišli.
Zakaj bi se pač sramovali?
Mar čudno se to komu zdi?

Tam reševali so probleme.
Debate burne bile vmes.
Vse sukalo se je krog teme:
»Z obleko hodi ali brez.«

Čemu z obleko bi zakrili
kar Bog je sam človeku dal?
V tem so si vsi edini bili.
Kdo bi tedaj se sramoval?

Kongres je precej dolgo trajal,
Prehitro je mineval čas.
Prišla jesen, je mraz nastajal,
Nudisti, kaj bo zdaj iz vas?

Korajžno dalje so sejali.
Kongres je sklenil to in to.
Od mraza vsi so trepetali. —
»Nazaj k naravi!« geslo bo.

Ker hudi mraz le ni pojenjal
nastalo je ogorčenje.
Predsednik je nazore menjal
in prvi se — oblekel je.

Vsi temu zgledu so sledili.
Vsakdo prehlada se je zbal.
Ko vsi oblečeni so bili,
takrat se je kongres — končal.

Nekaj za lovce

V mrzlem jutru smo se peljali na lov. Vozniku je molelo iz kožuha nekaj v papir zavitega. Našel se je porednež in mu previdno izmaknil zavitek: kos kranjske klobase. Na lovišču najde naš porednež za grmom nekaj klobasi zelo podobnega in že mu švigne v možgane ludomušna misel, zavije v papir najdeno zadevo in jo ob ugodni priliki vtakne vozniku v žep.

Po končanem tovu smo se vračali vsi dobre volje domov, le naš voznik je imel zelo klaverno obraz. »Kaj pa vam je, da se držite tako žalostno?« ga povprašamo. »Veste, go-

spodje, revež vedno doplača! Vzel sem si za malico kos klobase s seboj, in ko sem videl, da v gozdu kuhajo gospodje gulaževo juho, sem si hotel klobasico malo pogreti, vtaknem jo v kotel, pa je nisem več našel; vsa se je razkuhala. Saj pravim, revež vedno doplača.«

Po tej žalostni zgodbi smo dobili tudi mi zelo klaverno obraze...

Kdaj lovec resnico govori?
Kadar trdi o drugem lovcu, da laže.

Vse vrste uniform, moške obleke, damske plašče in kostume
po najnovejših krojih

VOJSK FRANJO

SPLOŠNO KROJAŠTVO

MARIBOR, SLOVENSKA ULICA 28

Stalna zaloga angleškega blaga!

DOBRO SRCE.

»Saj res, Micika, danes je za Pinča le prehladno. Ne bo šel na sprehod, pa mu kahlico kar v sobo prinesite...«

»Kam pa greš, prijatelj ti, kam se ti tako mudi?«
»Grem v kavarno Promenado, kjer se zbira staro, mlado, tam za lačne se trebuhe najde obložene kruhe, gulaž-juha in klobase. In če hočeš vzeti vase dobrega, poceni vina (brez vode in saharina) se na Otona obrni, brez strahu kozarček zvrni!

Kavarna »Promenada«
MARIBOR

Požig Dajnkovih barak

Prva podgana: »Vidiš, ni dovolj, da povsod Žide preganjajo, sedaj so se še na nas spravili. Na zimo, pa brez domačega gnezda!«

Druga podgana: »Le nič ne tar-

naj!« Same smo si krive. Kaj pa tiščimo med reveže. Jaz, na primer, se preselim v eno izmed tukajšnjih kavaren, tam do smrti ne bom nikomur na poti.«

Prva podgana: »Ti, kaj pa praviš k volitvam?

Druga podgana: »Tiho bodi, te so vsega tega krive!«

Film o „Popolnem zakonu“

Takega navala, kot ga je doživel film o »Popolnem zakonu«, v Mariboru ne pomnimo. Prvi dan so predvajali film samo za ženske. Da ste le videli, kako so hitele k predstavi! Seveda, radi »erotskega« značaja slik niso razstavili! In glejte, naš dobri ženski svet (od 16. pa tja do 65. leta) si je hotel ogledati to »erotiko«. — Po predstavi je bilo opaziti

le — dolge obraze, kajti film je bil poučen. »Nek profesor je predaval,« so godrnjala dekleta domov gredé, »to vendar ni nič takega. Sem mislila, da se bom kaj naučila in sem vrгла 10 dinarjev tjavendan.« — V Maribor »Popolni zakon« najbrž ne pride več, nepopolnih je pa že itak dovolj...

**Opozorjamo že danes na pestro
novoletno številko, ki izide na 16 straneh!**

ŽELEZNICA SEVNICA-TURNIŠČE

(Ob otvoritvi 8. decembra 1938.)

Kratka res je naša proga,
a pomen bo njen še dolg,
močna jo krasi maroga
to je — investicij dolg.
Mordá kdaj se nam posreči
črna vožnja na kredit,
pa bomo šli mošt peneči
takrat kam na kredo pit.

Ah, joi! Kako je to hudo
denarcev mi premalo bo.
Kar hitro zmislim reč si eno,
pametno, kot še nobeno:
Obleke, čevlje in perilo
preiskal bom (če bi kaj bilo).
Obleko staro molji žro,
z denarjem pa je zdaj hudo.
Kar ni za mene več za rabo,
starinarni Grajski ni preslabo.
Obleke, čevlje, plašče, vse,
od mene, otrok in od žene!
Raztrganih dam čevljev 5,
da nov bo vsaj en par že spet.
Če suknji strgan je rokav,
ah, kaj zato, saj ni mi žal,
kar hitro v Grajsko pohitim,
da zopet zanj denar dobim.
In če pohištva preveč imam,
kar tja v Vetrinjsko ga peljam.
Če novo si blago želim
po nizki ceni vse dobim.
Zato si prav dobro zapomnite:
v Grajski starinarni dobite vse!

Grajskastarinarna. Maribor

Vetrinjska ulica 10.

KORAJŽA.

Mimo predmestne gostilne kolovratita dva prijateljčka. »Greva še semkaj,« predlagala prvi. »Kaj naj počneva tukaj, saj vidiš kako polno je; niti prostora ne dobiva!« »Si ga bova pa naredila! Par gostov vržem ven in vse bo v redu. Boš videl, kako bodo frčali na cesto! Ti pa lahko kar pred vrati malo počakaš in jih šteješ.«

Korajžno se poda prvi v gostilno in res, po kratkem prerekanju že nekdo prifrči na cesto. »Eden,« prične šteti prijateljček na cesti. »Norec, kaj pa šteješ, to sem vendar jaz!«

VEDNO GENTLEMAN

Miha je prebil tri mesece v zaporu. Zadnji večer se obrne k svojemu tovarišu in ga vpraša:

»Ti, koliko pa naj dam napitnine pazniku?«

Za Božič -

obleke, pletenine in perilo kupite najugodnejše po znižanih cenah pri izdelovalcu

J. N. Vezjak,

krojaštvo in konfekcija

MARIBOR, Vetrinjska ulica 17.

Tiskala »Ljudska tiskarna« v Mariboru. — Za tiskarno odgovarja V. Eržen v Mariboru.